

увійшли провідні спеціалісти з 20 країн світу – США, Англії, Франції, Японії, Італії, Росії, України та інших держав. Учений є незмінним президентом цієї академії.

Перу Лук'яна Івановича належать 6 монографій, зокрема 2 – англійською мовою, більше як 300 наукових праць та біля 100 авторських свідоцтв і патентів.

Л.І.Анатичук – голова Спеціалізованої вченої ради Інституту термоелектрики із захисту кандидатських і докторських дисертацій за спеціальністю «Фізика приладів, елементів і систем», голова науково-

координаційної ради Західного наукового центру НАН та МОН України в Чернівецькій області, завідувач кафедри термоелектрики Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича.

Багаторічна творча праця вченого відзначена численними урядовими нагородами, серед яких ордени «Жовтневої революції» та «За заслуги» I, II і III ступенів, срібна медаль «10 років незалежності України».

Наукова громадськість щиро вітає Лук'яна Івановича з ювілеєм, зичить йому здоров'я, щастя і творчого довголіття.

60-річчя

академіка НАН України В.Г. КРЕМЕНЯ

25 липня виповнилося 60 років відомому науковцю і державному діячеві академіку НАН України Василю Григоровичу Кременю.

В.Г. Кремень народився 1947 року в с. Любитове Кролевецького району на Сумщині. У 1965 р. із золотою медаллю закінчив середню школу, після чого два роки працював слюсарем в автопарку у м. Котопі. Упродовж 1966–1971 рр. він навчався у Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка на філософському факультеті, де протягом 1971–1979 рр. Василь Григорович подолав шлях від аспіранта до заступника декана факультету.

У 1976 р. він захистив кандидатську, а в 1991-му – докторську дисертації. Довгий час В.Г. Кремень працював у ЦК КПРС, де опікувався проблемами розвитку освіти і науки. Протягом 1991–1992 рр. він був заступником директора Інституту соціально-політичних досліджень РАН, упродовж 1992–1994 рр. обіймав посаду заступника директора з наукової роботи та завідувача відділу методології соціально-політичного

розвитку Національного інституту стратегічних досліджень України.

У 90-х роках Василь Григорович працював в Адміністрації Президента України: керував службою з питань гуманітарної політики і був заступником керівника управління внутрішньої політики. 1997 року він став президентом Академії педагогічних наук України. У 1998 р. В.Г. Кремень обраний депутатом Верховної Ради України, там він очолював підкомітет з фахової освіти Комітету з питань науки і освіти. Упродовж 1999–2005 рр. Василь Григорович обіймав посаду міністра освіти і науки України.

Практичні кроки, здійснені у науково-освітній сфері під керівництвом В.Г. Кременя, були концептуально цілісними і логічно продовжували його теоретичні дослідження. Саме за ініціативи Василя Григоровича в країні відбувався активний процес переходу від авторитарної педагогіки до педагогіки толерантності, освітня система України наблизилася до освітніх систем розвинених європейських країн, втілю-

валася в життя інноваційна державна політика в галузях освіти і науки. Загальноосвітня школа перейшла до нового змісту та дванадцятирічного навчання. Запроваджено вивчення іноземної мови з другого класу. Українська мова як державна вивчається всіма учнями. Старша школа перейшла до профільності. Істотно збільшилася кількість студентів вищих навчальних закладів. В основному здійснено комп'ютеризацію загальноосвітніх шкіл. Розпочато виконання програми «Шкільний автобус». Прийнято програму з виготовлення та постачання до навчальних закладів обладнання нового покоління для вивчення природничо-математичних та технологічних дисциплін. Розпочато експеримент із впровадження зовнішнього незалежного тестування школярів. Вища освіта була підготовлена до приєднання до Болонського процесу, що відбулося в травні 2005 року. Впродовж декількох років підготовлено отримання позики світового банку для розвитку освіти, що розпочалося з 2006 року. Повністю ліквідовано заборгованість із заробітної платні вчителям і науковцям. Довгострокові ж плани перебудови освіти, їх обґрунтування і напрями практичного здійснення – в книзі В.Г. Кременя «Освіта і наука в Україні: інноваційні аспекти. Стратегія. Реалізація. Результати», яка вийшла друком у 2005 р.

Але освітянськими проблемами далеко не вичерпуються інтереси Василя Григоровича, науковця і громадянина. У 1992 р., одразу після повернення з Москви, він разом з колегами започатковує низку досліджень соціально-політичного аналізу розвитку незалежної України, що здійснювалися кілька років щоквартально і щорічно, даючи розгорнутий детальний аналіз ситуації в країні, на основі якого велися певні розробки стратегії розвитку держави. Ці дослідження були дуже потрібними і своєчасними на той період, а напрацьована методологічна база залишається актуальною і нині.

Велику увагу приділяв В.Г. Кремень-філософ і цілісному політичному аналізу основних етапів української історії, за результатами яких вийшло кілька монографій, які є найбільш вдалою спробою в цій галузі. У книзі «Україна: альтернативи поступу (критика історичного досвіду)» висловлюються думки щодо переосмислення історичного досвіду українського народу на шляху самоствердження себе в державі-нації, пропонується конструктивна дискусія про шляхи подальшого розвитку України як однієї з найбільших європейських держав. У монографії «Україна: шлях до себе. Проблеми суспільної трансформації» розглянуто проблему суспільної трансформації нашої країни за доби незалежності у контексті багатовікового історичного досвіду, виокремлено два стратегічних завдання – побудову правової соціальної держави та розвиток громадянського суспільства.

У колі інтересів ученого і філософія як наука. У 2005 р. вийшов підручник (у спів-авторстві з В.В. Ільїним) «Філософія: Мислителі. Ідеї. Концепції». Чи не вперше у підручнику з філософії подано ґрунтовний і всебічний аналіз фундаментальних проблем світової філософської думки, зміст основних філософських ідей, теорій, поглядів, які дістали загальне визнання та практичне підтвердження, розкрито їхній генезис у процесі духовної еволюції культури.

Загалом В.Г. Кремень – автор близько 370 наукових праць з проблем філософії, соціально-політичного розвитку суспільства та педагогіки.

За визначні здобутки ученого нагороджено орденом «За заслуги» II і III ступенів, Почесною грамотою Верховної Ради, орденом Нестора-літописця. Він удостоєний Державної премії України в галузі науки і техніки.

Наукова громадськість, колеги та друзі сердечно вітають Василя Григоровича з ювілеєм, зичать йому міцного здоров'я, невтомної праці на благо Вітчизни.